

EL BORINOT

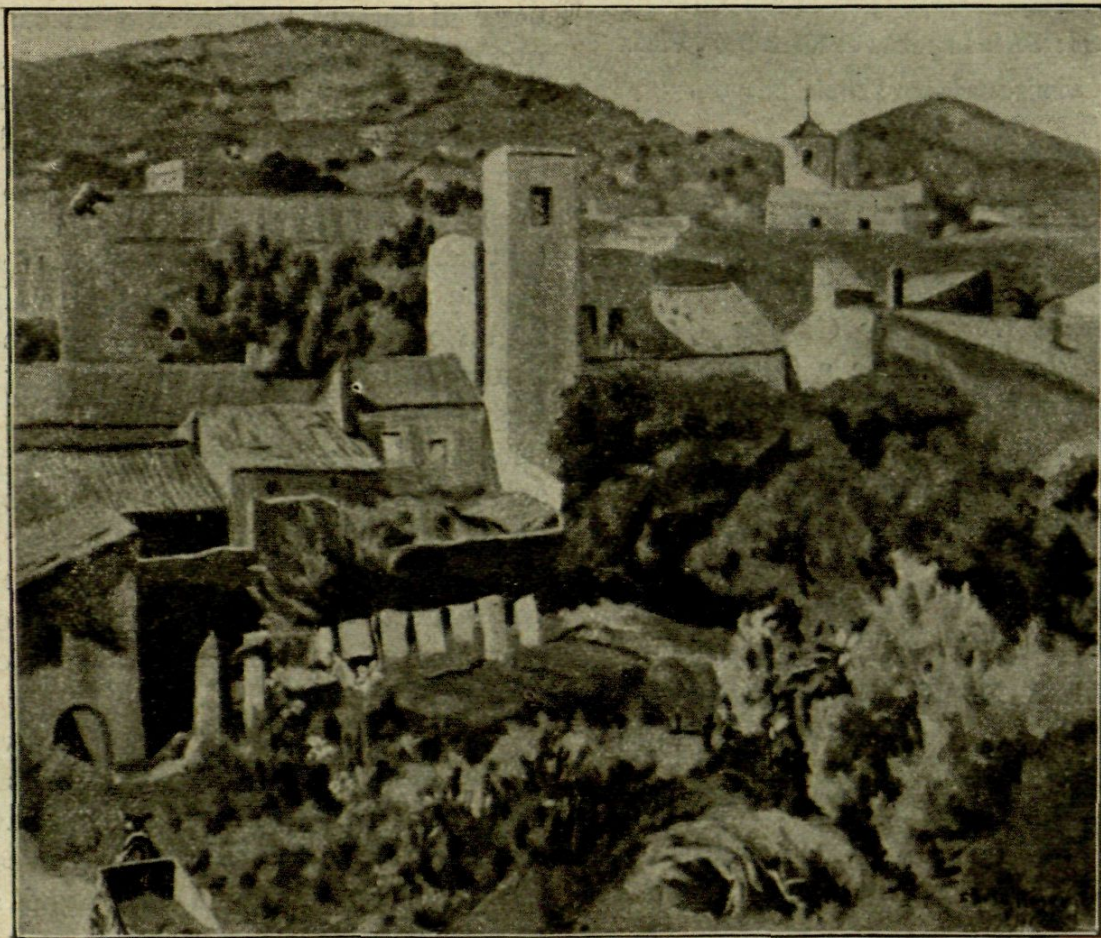
Setmanari il·lustrat
20 cms.

ANY V. N.º 167

3 FEBRER 1927

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Paisatge, per E. Bosch Roger

**CORREO
DE GERONA:**
DEL
JUEVES 5 DE FEBRERO
DE 1795.

CON LICENCIA:

Gerona : En la Imprenta de Maria Bró , Viuda
administrada por Fermin Nicolau.

ELS MÉS VELLs

Entre els periòdics més vells comp-
ta aquest *Correo de Gerona*, que co-
mençà de publicar-se a Girona el dia
5 de febrer de 1795. El darrer número
fou del 3 d'agost del mateix any. To-
ta la seva existència va córrer, doncs,
dins el segle XVIII. De primer es publi-
cava els dilluns i dijous; després no-
més els dilluns. Tamany de 20 × 15.
Com es pot veure pel facsímil adjunt, té
l'elegància pròpia dels primers temps
del periodisme. Josep Pella i Forgas,
en la seva obra, "Historia del Ampur-
dan", pàg. 768, en parla. Era una me-
na d'òrgan de les idees liberals que
havien pres com a ressò del triomf de
la revolució francesa, i de cara al
Principat.

Jaume Collell

*El nostre amic, Lluís Bertran i Pi-
joan, ha llançat la idea, de les pàgines
estant de La Veu de Catalunya de re-
tre un homenatge d'adhesió i de sim-
patia al canonge Collell, amb motiu
de complir els 60 anys de la seva vida
periodística, o sigui les noccs de platí.*

*Amb tot l'entusiasme ens associem a
la idea i de les nostres pàgines modes-
tíssimes trametem les salutacions més
afectuosos a l'illustre periodista.*

*Aprofitem aquesta avinentesa per a
reproduir, a guisa d'homenatge, el se-
güent fragment de la traducció de Flo-
retes de Sant Francesc, que ell va fer
cosa de 20 anys enrera.*

"Y anant ab ímpetu d'esperit, sense
camí ni carrera, arribaren a un castell
que's diu Savurniano, y sant Francesc
se posà a predicar, y primer manà a
les orenetes, que xisclavan, que calles-
sen fins que ell hagués predicat; y les
orenetes obehiren, y allí predicà ab
tant fervor, que tots los hòmens y do-
nes de aquell lloc, per devoció, volían
seguir-lo y deixar lo castell; però sant
Francesc no ho volgué, dihentlos: "No
tingueu pressa y no marxeu: y jo or-
denaré lo que més convinga fer per
salvar les vostres ànimes: y aleshores
pensà en fer la Tercera Orde per be-
de tothom. Y aixís, deixantlos conso-
lats y molt ben disposats a penitencia,
marxà, y se'n vingué entre Cannaio y
Bevagno.

Y passant avant ab aquell fervor,
alçà'ls ulls y vegé alguns arbres al
costat del camí, en los quals hi havia
una multitud d'aucells, de lo que sant
Francesc se meravellà y digué als
seus companys: "Vosaltres m'espera-
reu aquí al camí, y jo me'n aniré a pre-

dicar als meus germanets aucells". Y entrà al camp y començà a predicar als aucells que eran a terra, y desseguir tots los aucells que eran dalt dels arbres se li acostaren, y tots plegats s'estigueren quiets, mentres sant Francesc les feu la prédica; y després encara no marxavan, fins que'ls hagué donat la seva benedicció. Y segons lo que contava després fra Masseo a fra Jaume de Massa, anant sant Francesc entre ells tocantlos ab la capa, cap se movia. La substancia de la prédica de sant Francesc fou aquesta: "Germanes meus aucells: vosaltres estau molt obligats ab Deu vostre Criador y sempre y en tot lloc lo deveu llohar perque vos ha donat llibertat de volar per tot arreu, y a més vos ha donat lo vestit doble y redoble; y després perque va reservar llevar vostra en l'arca de Noé, perque la vostra especie no vingués a menys; a més li sou obligats per lo element del ayre que vos ha senyalat; a més d'açó vosaltres no sembreu ni segueu, y Deu vos peix, y us dona les fonts y'ls rius per beure; les montanyes y valls per vostre refugi y'ls arbres alts per ferhi'ls vostres nius; y com que no sabeu de filar ni de cusir, Deu vos vesteix a vosaltres y als vostres fillets; per lo que veyeu que'us estima molt lo Criador, puix tants beneficis vos fa; y perço gardeuvos, aucellets, del peccat de l'ingratitut y sempre estudiuevos en alabar a Deu". Dihentlos sant Francesc aquestes paraules, tots aquells aucells començaren a obrir los bechs y a allargar lo coll, y a obrir les ales y a inclinar reverentment lo cap fins a terra, y ab accions y cants demostrar que'l Pare sant Francesc los donava molt pler; y sant Francesc

junt ab ells se alegrava y delitava, y se meravellava molt de tanta multitut d'aucells y de la llur bellíssima varietat, y de la llur atenció y familiaritat, per lo qual ell en ells alababa devotament al Criador. Finalment, acababa la prédica, sant Francesc los feu lo senyal de la creu y'ls donà llicencia per anarsen, y aleshores tots aquells aucells se enlayraren ab maravellosos cants; y després, segons la creu que havia fet sant Francesc al benehirlos, se dividiren en quatre parts; l'una part volà envers l'Orient, y l'altra envers l'Occident, y l'altra cap a Mitxdia y la quarta envers Tramontana, y cada vol se'n anava, cantant hermoses canturies: significant en açó que, com de sant Francesc, gonfaloner de la Creu de Crist los era estat predicar y sobre d'ells fet lo senyal de la creu, segons lo qual se dividiren en quatre parts; aixís la predicació de la Creu de Crist, renovada per sant Francesc, devia ser portada per ell y per sos frares a tot lo món; los quals frares, a modo dels aucells, no possehint cosa propia en aquest món, a la sola providència de Déu encomanavan llur vida.

E N Y O R

Han collit les avellanes;
l'arbre és trist, ha quedat nu,
i llurs branques són germanes
que rebent el fred més cru
es colltorcen sense vida,
bo i enyorant la florida
d'aquella hora beneïda
que tot l'arbre és ple d'encís;
d'aquell temps de bell somriure
que l'amor convida a viure
i la terra és Paradís.

4. - EL BORINOT.

LES ETAPES LITERARIES

Salut als joves!

I tot mirant els pobles que venien,
així va parlar l'Home:

—L' ampla terra
és teva, Joventut, jo te la dono!
Amb tu que ets la potenta sang, la saba
que nodreix els nous arbres, va la Vida.
L'Amor és ton marit, Joventut bella!

Els ídols aixecats per la ignorància
i adorats pels estúpids, enderroca'ls;
llença els fruits de l'anèmia a la fossana
immensa de l'inútil. Lluita sempre;
lluita com els atletes, sens rendir-te.
Primer mort que vençut! Amb brava força
treballa com els fills de les Idees,
sens temor als lladrucs de la rutina.
Pas a ton pas, oh, Joventut!

L'atmòsfera
plena està de microbis: la tempesta
amb son alè potent la purifica.
Sies tu la tempesta benaurada
que sobre de les runes del vell temple
aixequi el nou. Desperta!

Pas als joves!
Sagrada és la missió. Tens de complir-la.
Perxò t'han engendrat; perxò les mares
nodreixen els seus fills; perxò la Història
ens ensenya el camí. Companys, seguim-lo,
i el món avançarà.

Cantem la Vida,
no aqueixa miserable dels que viuen
sentint la febre d'or: la vida heroica
que és la vida dels déus, la vida santa,
la dels que deixen fruits sobre la terra.

Besa el front dels qui caiguin en la lluita,
i adora son record. Ells són els únics
que sobre els pedestals han d'aixecar-se:
ells han deixat un rastre i un exemple.
Els pobles agraïts són grans. Els hèroes
a Grècia foren déus, i déus a Roma.
Pas a ton pas, oh, Joventut!

La terra
sotraquegi a ton pas. D'aqueixos bronzes
alçats per la ignorància als predilectes
de la boja fortuna, d'eixos marbres
que insulten la memòria dels il·lustres
fills de la Intelligència que moriren
ni l'ombra has de deixar. Amb mà valenta
romp aqueixes cadenes que engendraren
l'Orgull i l'Avarícia. Són l'estigma
que flagella ton rostre deshonrant-te.
Pas a ton pas, oh, Joventut!

La força
vital és ta companya; la grandesa
d'accions neix de la força. Es trist, deforme,
el fruit del raquitisme. Quan és sana
una naturalesa, són magnífics
i bells els fruits que dona!

Lluita, lluita,
perquè és la lluita eterna de la vida,
la dels grans sentiments i les misèries,
la lluita que t'espera.

Ets l'esperança
dels qui adoren la Vida; ets la novella
Primavera, que al món ha de cobrir-lo
de flors i de perfums. Al contemplar-te
potent i brava, tots, tots els que esperen
te saluden i els càntics de victòria
fan tremolar els llavis, i les venes
s'eixamplen amb la sang vella enardida.
Tan sols els impotents, els fills estúpids
de l'Anèmia et tremolen i t'insulten...
Aixafa'ls a ton pas!

La cançó hermosa,
la cançó de la Vida i la Bellesa,
no deixis de cantar. Nostra nissaga
proclamem-la amb forts crits. Els nostres
[pares
perxò ens han engendrat; perxò ens nodriren
les mares amb amor; perxò la Història
ens ensenya el camí. Companys, seguim-lo,
i el món avançarà!...

Salut als joves!

JOAN OLIVA BRIDGMAN (I).

(I) 7 de febrer de 1900. Publicat a *Joventut*, 22 març 1900.

llibres & lletres

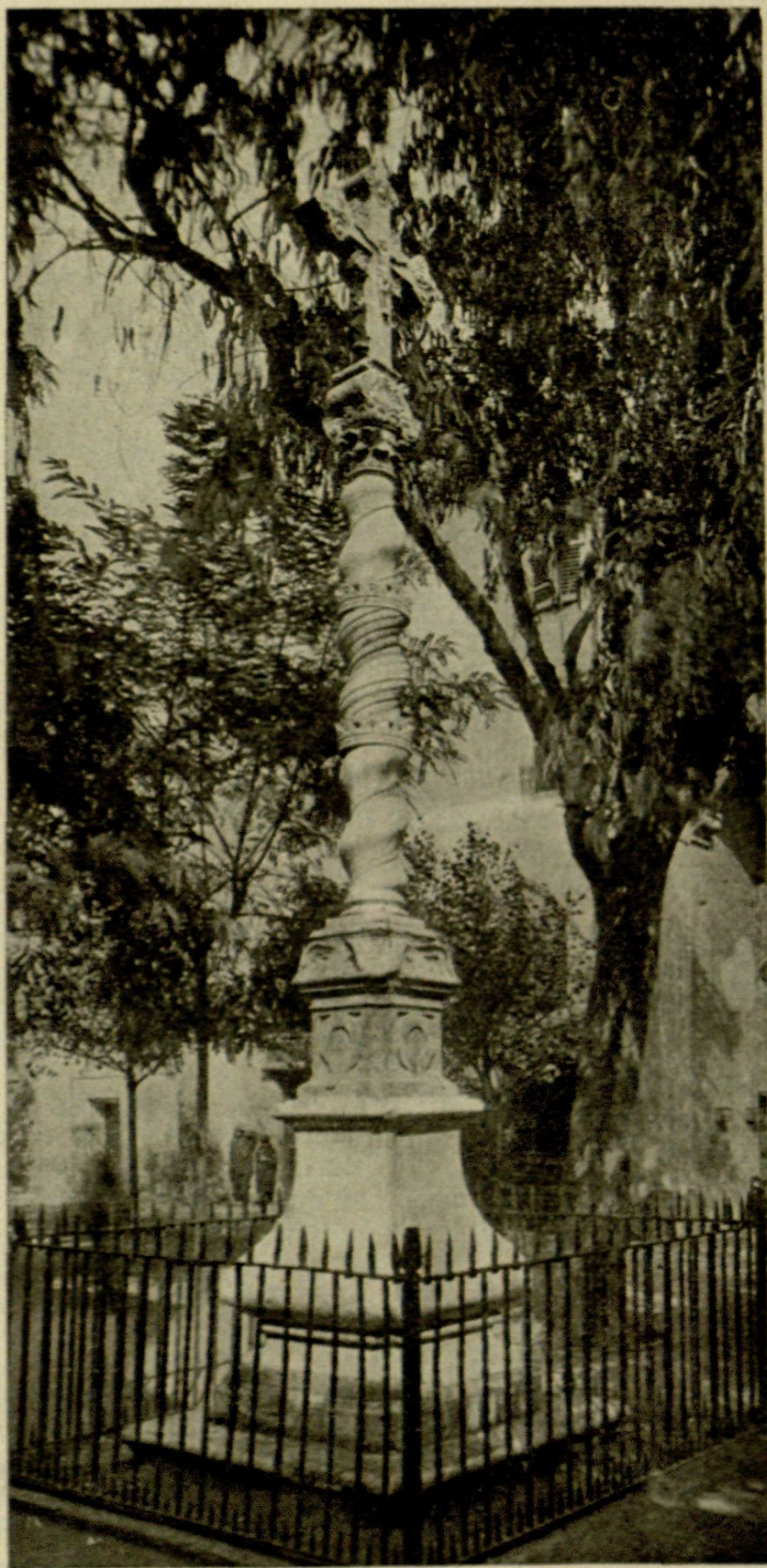
—Ha sortit "Santa Joana", de Bernard Shaw; traductors: Carles Capdevila i C. Fernández Burgas.

—Ha sortit "La dona ben educada", per Myself, de la Col·lecció Popular Barcino.

—Ha sortit "La Catedral de València", per F. Almela i Vives, de la Col·lecció Sant Jordi.

—Ha sortit el primer número D'Art i Lletres, revista mensual dirigida per Manuel Valldeprás.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

BARCELONA. — Creu de pedra al pati de l'Hospital
de la Santa Creu.

Catalunya
sportiva

REVISTA SETMANAL D'ESPORTS

30 MARÇ 1920
ANY V NÚM. 172
REDACCIÓ: Informació Mundial.
Rambla de les Flors, Apartat 110
ADMINISTRACIÓ: Carrer de Aribau, 23
BARCELONA
SUSCRIPCIÓ:
Un trimestre, 250 pessetes.
Un any, 9 ptes.

De la setmana

Després d'un partit emocionant durant el qual el «Barcelona» ha lluitat esplèndidament, encara que amb desgràcia al marcar gol, el Campió de Catalunya ha guanyat el primer partit semifinalista del Campionat espanyol.

Com l'any passat, el «Barcelona» comença esplèndidament aquesta fase del Campionat, contra el camp diferent dels de Catalunya, contra l'ambient hostil, contra un públic apassionat i violent i contra un equip potent, el Campió de Catalunya ha exultat triomfant. El «Barcelona» ha aconseguit un entrenament extraordinari amb els partits amb el «Slavia», el fruit ja l'hem recollit: a Irún ha lluitat com mai ho hagi fet el club dega: els informes que'n tenim ens parlen d'una actuació brillantíssima. No és just que criem en la victòria?

Diuen, a la nostra ciutat estimada, tindrà lloc el segon partit amb la «Real Unió de Irún»; serà un dels partits emocionants de la temporada; depent de aquest partit el que el «Barcelona» poguem ja considerar-lo finalista, puix que de vencer no li serà pas difícil guanyar, després, al Campió del Sud.

Sols recomanem calma als nostres companys del públic, calma sobre tot, si el públic morleng no ha estat lo correcte que debia, no descendim al seu nivell, que aixís la victòria serà més gran, més noble, més nostra.

El «F. C. Espanya»

L'ambient benestant de catalanitat que suau-ment se va intensificant en nostre estatament esportiu, s'ha introduït suau en el més gran representant de la popularitat de nostre futbol.

I a fe que molt ens plau, que a la fi el Club vermell senti en lo més íntim de son ésser, el noble esclat catalanès que li donarà més nobles daltres de lluita, que el farà cadregar descidit en els penosos moments de decaïment i precaritat, en aquells instants que sola dona força la paraula que es treballa per quelcom que està per damunt de la materialitat de les coses.

Perquè l'«Espanya», amb totes ses virtuts i amb tots ses defectes, es part integrant de la Catalunya esportiva; per ella ha lluitat amb son tra- característic i si ha aconseguit la següent lluita, ar- dorosament fins a la fi. L'«Espanya» ha aconseguit en son si una munició considerable d'obres, donant-els hi el santos esglai: després de jornades de penos treball, realitzant una tasca que en diverses ocasions hem aplaudit apartant-los dels llocs nocius tan per llur cis com per llur esport. L'«Espanya» per aquest motiu sent totes les passions i volu- tuncions del poble, i adhoc cert fanatisme o animo- nitat que sempre hem cragut més que fill d'una ci- valitat esportiva, fill d'un sentit social, ço que xar- garment es anomenat «lluita de classes».

L'«Espanya» fa uns quinze anys fou creat per una entusiasmada, que incoscientment, infantil- ment, com li hagueren pogut posar qualsevol altre, li posaren aquell nom. Ha anat adquirint fama, entusiasme i l'abnegació feren florir d'obres d'aquella sencilla lleure regada amb la suor del sa- crifici i conreada amb la ralla del desinterès, fins arribar a abastar el lloc envajable de lluita.

I ara, gent novella, gent d'ideals catalanistes volen fer marxar a llur Club per viarany patrio- tics i bells. I no gosant canviar ço que és penya de llur existència i de llur glòria, tement que un

HOMENATGE A IGNASI IGLÉSIES

Amics i admiradors de l'Ignasi Iglésies que de llarg temps desitjàvem pa- lesar el nostre afecte tant vers l'ho- me com vers la seva obra, aprofitem aquest instant del magnífic triomf de «La llar apagada», que ha fet vibrar les fibres més íntimes de la nostra sensibilitat, per a ofrenar-li una festa d'homenatge que concretí l'entusias- me i la veneració pel poeta, per l'ho- me pur, per l'altíssim autor dramà- tic, per l'esperit jove, ple d'illusions i energies, reintegrat gloriosament, després de llarg silenci, a les lletres de Catalunya.

No volem prendre per motiu de la festa el que la seva darrera estrena assoleixi un nombre copiós de repre- sentacions, car aquesta circumstància és purament ocasional i no vol dir res més que una repetició en la història gloriosa de l'Ignasi Iglésies; però tam- poc podem desaprovechar-la, perquè avui no tenim dret a deixar passar per l'instant que vivim cap vibració de l'ànima col·lectiva entorn dels homes representatius de les valors més pu- res.

Volem, doncs, que el nostre home- natge modest, però amarat de sinceritat, sigui per al poeta popular, per al qui ens ha fet sentir tota la poesia més íntima de les ànimes humils, per al qui ha cantat amb veu trencada pel plor la vellesa sagrada, el treball dig- nificador, la maternitat redemptora de totes les impureses de l'amor, els cos- tums plens de bonesa i alegria del po- ble nostre, l'elegia dolorosa de les llars fredes on el caliu és mort sense esperances. Volem retre també el nos- tre homenatge a l'home íntegre, a l'ho- me nostre, que, privadament i públi- cament, ha «viscut» els principis sa- grats d'honradesa, de bondat i de jus- tícia; a l'home que per a cantar, per a sentir, per a viure, s'ha mogut sem-

MÉS ESPORT

La gran quantitat d'afició a l'esport ha donat periòdics nombrosos; un d'ells *Catalunya sportiva*, que comen- çà a sortir a Barcelona l'any 1916. Consta de 8 pàgines, mes les de co- bertes; tamany 28 × 20. Setmanal il- lustrat. Preus: un trimestre 2'50 pes- setes; un any 9 pessetes; número solt 20 cèntims. Redacció a la Rambla de les Flors («La Información Mundial»); Administració c. Aribau, 23. Impremta Amat i Martínez, c. Barbarà, 4.

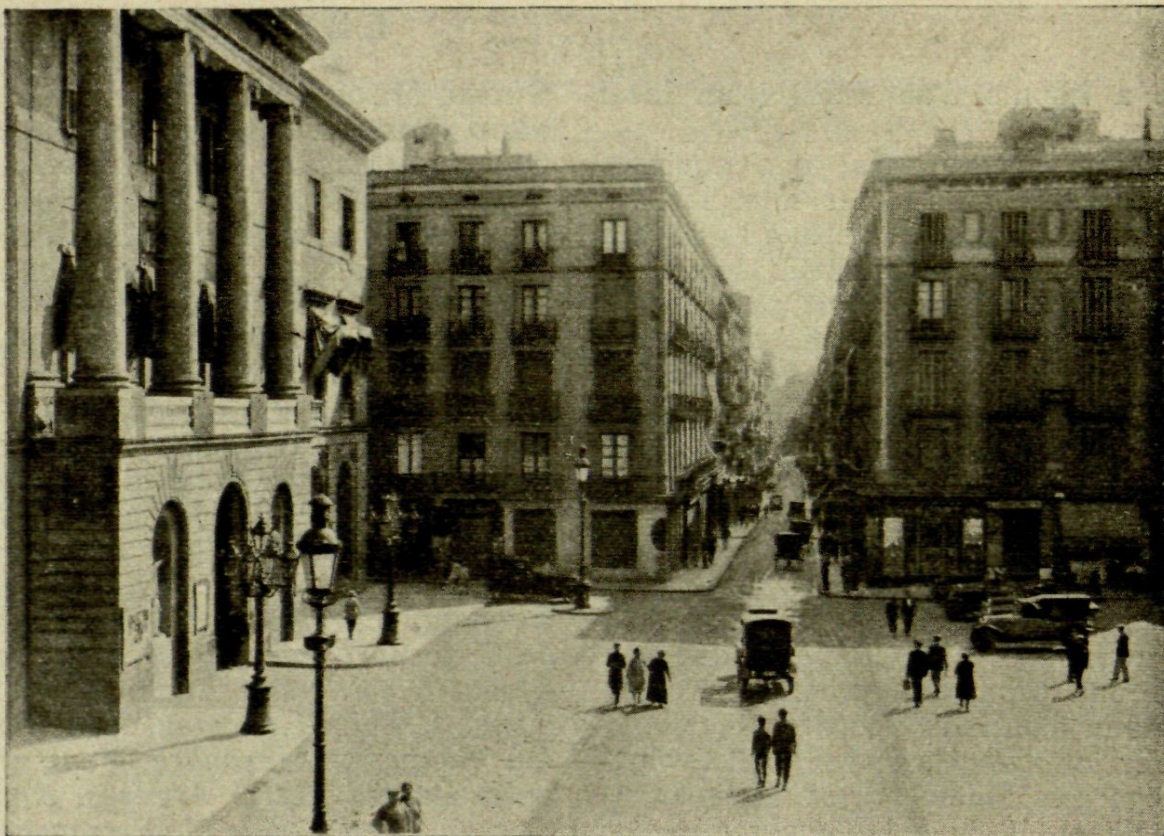
pre a impuls d'un amor i un ideal únics.

Volem encara més; que aquestes festes no puguin ésser interpretades per ningú com el deute que es paga a qui ja ha complert la seva tasca. L'Ignasi Iglésies no ha finit pas, encara que la neu dels anys comenci a ungir-li el front amb un argent immaculat. Ara torna al camí que s'ofrena davant d'ell encara llarguíssim; i, si la testa es corba un poc cap a terra, com si sentís la fatiga de la glòria, porta damunt del pit, estrenyent-les amb tots dos braços, com una garba florida, les obres nòves que ha d'ofrenar-nos ell, el treballador infatigable, i que són com una primavera precursora de la fruitada d'un istiu ubèrrim.

Per tot això els sotasignants volem aplegar-nos i demanar la vostra companyia en la funció d'honor que tindrà lloc el dia 4 de febrer, a les deu de la vetlla, al teatre Novetats, així com compartir amb el mestre, el diumenge dia 6 de febrer, el pa i el vi en un àpat d'amor a ell en el qual tots plegats puguem ofrenar-li, en el caliu d'una llar simbòlica, abrandada pel nostre entusiasme, el foc de l'ànima colectiva de la terra de Catalunya.

Conrad Roure, Apelles Mestres, Santiago Rossinyol, Emili Guanyabéns, Magí Morera i Galícia, Francesc Matheu, Pere Aldavert, Narcís Oller, Ferran Agulló, Joaquim Ruyra, Jaume Massó i Torrents, Enric de Fuentes, Ramon Miquel i Planes, Pere Coromines, Josep Carner, Ambrosi Carrion, Joan Puig i Ferreter, Lluís Via, Pompeu Fabra, Manuel de Montoliu, Alexandre Plana, Pompeu Crehuet, Joan Santamaria, Ramon Surinyac Senties, Prudenci Bertrana, Lluís Bertran i Pijoan, Tomàs Garcés, Josep Maria López-Picó, Melcior Font, Ramon Vinyes, Marian Manent, Enric Lluelles, Josep Maria Junoy, Josep M.

Girona, Manuel Folch i Torres, J. Navarro Costabella, Domènec Guansé, Octavi Saltor, Rosend Llates, Lluís Capdevila, Miquel Llor, A. Rovira i Virgili, I. Ribera Rovira, Marius Aguilar, Joaquim Pellicena, M. Duran i Tortajada, Emili Saleta, Angel Samblancat, Alfons Nadal, Víctor Català, Carme Karr, Roser Pino de Cervera, Regina Opisso, Joaquim Mir, Ramon Cases, Alexandre Cardunets, Salvador Alarma, Maurici Vilumara, Isidre Saboya, Lluís Millet, Enric Morera, Joan Balcells, Joan Llongueres, Eduard Toldrà, Enric Clarassó, Pau Gargallo, Enric Borràs, Emili Vendrell, Josep Canals, Joan E. Morand, Claudi Rigol, Feliu Elias, Josep Llimona, J. Borrell Nicolau, Agustí Duran Sanpere, Alexandre Font, Joaquim Renard, Rafel Arenyes, Ramon Tobella, Joan Colom, J. Ferran i Mayoral, Manuel Marinello, Aureli Capmany, J. Cases Carbó, Pau Griera i Cruz, Joan Arús, J. Ruiz Porta, Josep M. Roviralta, Manuel Ainaud, Eduard Ragdsol, Ricard de Mir, Domènec Juncadella, Ricard Opisso, Tomàs Roig i Llop, J. Roure i Torrent, Joan G. Junceda, J. Puig Pujades, Pere Cavaller, Miquel de Palol, Pere B. Tarragó, Josep Batadella, M. Poal Aregall, Antoni Torrella, Antoni López, Pere Clapés, Ramon Sarsanedes, Ramon Vilaró i Guillemí, Francesc Curret, Joaquim Cabot, Raimon d'Abadal, J. Puig i Cadafalch, Romà Sol, Lluís Duran i Ventosa, Jaume Carner i Romeu, Albert Bastardes, Antoni Martínez Domingo, Dr. Joan Soler i Pla, Dr. Josep Maria Roca, Dr. Joan Freixes i Freixes, Dr. Leandre Cervera, August Pi i Sunyer, Carles Pi i Sunyer, Josep Barbey, F. Puig Alfonso, Josep Garí i Gimeno, Josep Sunyol i Garriga, Manuel Folguera i Duran, Puig i Esteve, Emili Junoy, Ramon Daniel Roig i Pruna, Amadeu Hurtado, Pere Rahola, J. Lluhi i Rissecc, J. Conill, Manuel Florensa.

BARCELONA. — Plaça Sant Jaume i carrer Ferràn.

BARCELONA. — Carrer de Mallorca.

TEATRÀLIA

 ANY II
NUM. 27

 REVISTA DE DIVULGACIÓ TEATRAL
SABADELL 30 NOVEMBRE DE 1916

 NÚMERO SOLT
15 CÈNTIMS

COMENTANT LA CONFERENCIA DE L'IGNASI IGLESIAS

Amb motiu de la conferència que l'eminent dramaturg Ignasi Iglesias donà el dia 25 del corrent en el Centre Català d'aquesta ciutat, versant sobre «La obra den Pitarrà», un nostre company de Redacció que amaga el seu nom amb el pseudònim «Febus», publicà en el «Diari de Sabadell» la següent acotació:

«Sortint de la conferència de l'Iglesias, dos ciutadans que devien estimar per igual tot ço que tendeixi a fer ressucitar l'ànima adormida del nostre poble, dialogaven, rambla avall, sota dels plàtans grisos il·luminats per la pàlida claror dels fanals i posaven en la conversa aquella sinceritat del moment en què les paraules prenen aires de sentència i no de voluble i pueril conversa:

—Veus, cal un retorn a les coses velles, a les manifestacions artístiques que nosaltres, homes del noucent, hem arreuonat com a valors inútils, i no obstant, la realitat s'imposa. No hi ha teatre català amb tot i haver-hi un esplet de dramaturgs i de comedograts ben ufanos i admirables. —D'això és de lo que em queixo, de què posem bons autors i no tinguem escena, llevat dels aficionats, que si be no els deixo en qualitat de subalterns, tampoc els poden mostrar la vitalitat del nostre teatre als ulls del món que contempla el florir de la nostra literatura.

—Però al menys, tu que sents aquest dolor com si et malmetessin una víscera

del cos, diga'm a on hem de buscar el remei. Díficil deu ésser de trobar-lo quan tant de temps hem passat amb la ferida oberta.

—Concretament no t'el sabria dir. És molt escabros trobar la solució d'un problema tan intrincat com aquest. Moltes causes i moltes concauses han portat el nostre teatre a aquest llastimós estat. Actualment, potser la manca d'actors i d'actrius, que si han abandonat la nostra escena no és per despreciar-la, pot influir-hi molt. També pot contribuir-hi que els nostres autors no produeixin gress sovint, a lo que tu podràs dir-me: —Què en faran de les obres, si no tenen teatre per a representar-les? I, realment, potser la causa principal és aquesta: que no hi hagi un teatre.

—Que molt bé podria existir si les corporacions filles directes i genuïnes del poble l'aixequessin, com una urna sagrada per a dipositar-hi l'ànima nostra.

—Però allavors, com ja ha dit l'Iglesias, el teatre anc que es titllés de nacional, perquè producte de tots foren les seves parets, fora un teatre ficció, sense l'escalf personal de tots els catalans. Fora un esforç monetari, no pas fill de l'entusiasme; fora un espectacle, més no pas una necessitat d'emocionar-se davant la meravella de la obra.

—Doncs així, preconitzes tu també que potser per a desvetllar de nou aquesta in-

Tota la circulació, els rostres pàl·lids... blancs... I jo que no hi jugava pas res, però al veure tanta fredat, en una pàl·lidesa general, en mi vaig sentir també la fredat de la decepció. Jo també anava pàl·lid pels carrers. «Bon apareprement de Nadal!»

Quasi tothom, com és natural, descontent de no haver estat assortat.

Descontent també en queda tothom qui l'heu... perquè són grans sos inconvenients, molt... i aguts. De ço que no s'esperava i hom esperava gran alegria, dos desenganys.

Un respectable individu de bona posició jugava molt a la rifa, era la seva fallera. Fins de vegades anava malament dels gastos dels sosteniments de la vida per la rifa. Aquest senyor concorria en un cafè i en uns amics. Un dels d'ells li feia veure els obstacles que havia de passar per la bonaventurada rifa.

Be! ara ve ço que fa el cas. El diari en els nombres del sorteig i del qual senyor el seu nombre premiat amb 300.000 pessetes. Ell sempre passava les hores de la vetlla al cafè. Aquell dia, emocionat que no sabia que es feia, se'n va anar. Al pujar, afalagat amb presumpció, l'escala de casa seva, cridant a la seva dona, va caure dues o tres vegades.

Deia a la seva dona:

—He tret la rifa! El premi de 300.000 pessetes. Que vull fer un tec. Ho celebrarem! Que ho celebrarem, que vull convidar a tothom...! aviat.

La seva dona li deia:

—Emperò... espera que, potser, a les llistes no hi serà.

—No, no! Ho tenim de celebrar—deia ell.

La casa hi havia molta gent, tota la família. Tota ella preguntant-li i preguntant-li perquè els digués... Uns i altres així deien:

—Però, oncle, digui'ns per què fa aquesta festa.

Un altre afegia:

—Sembla que no tens confiança en

EL TEATRE

Entre les nombroses revistes dedicades especialment a Talia, veiem *Teatralia*, periòdic quinzenal que sortí a Sabadell l'any 1915. Consta de 8 pàgines, mes les de coberta, de color, i amb retrat; de 37'3 × 21'3. N'és l'ànima En R. Ribera i Llobet. Redacció i Administració, Plaça de Pi i Margall (Ateneu de Sabadell). Preus: 1 pesseta el trimestre; número solt, 15 cèntims. Impremta Sallent, c. Sant Quirze, 32, Sabadell.

RIFADES

...extracte d'una, meva realitat...
en la teatralitat...

La de Nadal, la de Reis, i de totes les altres... Tothom espera l'apremiació. Ve. Les decepcions són marcades. Els últims números i, tampoc, cap premi avantatjós. Tothom amargat.

L'ESTEL DE NÚRIA	
ANY 4 — — — — NÚMERO 72	
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ Del 15 de Juny al 15 de Setembre, al Santuari de Núria. El demés temps de l'any, al Seminari de la Seu d'Urgell. CORRESPONSALS: Barcelona: El Arte Católico, Obispo, 2. Rectories de Ribes i Queralps, Secretaria de Cambra del Palau Episcopal, Secretaria del Seminari i Impremta-Portal. Cerdanya-Seu d'Urgell.	REVISTA DEDICADA A EXTENDRE I FOMENTAR LA DEVOCIÓ A LA MARE DE DEU DE NÚRIA PREUS DE SUSCRIPCIÓ Any. 2 ptes. Numero solt. 0'15
— — — Es publica amb l'aprobació de l'Illm. Sr Bisbe — — — — — — Seu d'Urgell 20 de Gener de 1921 — — —	

SUMARI: Flors Marianes de tot l'any.—Any Jubilar Josep.—La Processó.—Corona de Xiprer.—Gracies alcançades.—Crònica de Núria i Seu d'Urgell.—Obituari.

Flors Marianes de tot l'any

XLII

Purificació de la Verge Santíssima al Temple de Jerusalem

Després que foren passats els dies de la seva purificació, segons la llei de Moisés... (S. Lluc, II, 22).

1.—*Llei de la Purificació.* Estava manat en la llei de Moisés. (llibre del Levític. XII, 2, 6 i 8) que la dona a l'infantar un fill, durant quaranta dies, no podia tocar cosa santa, ni entrar al Santuari, fins a tan que fossin complets els dies de la seva purificació; i que, acabats aquets, si era rica, havia de portar a l'entrada del tabernacle un corder, el qual seria sacrificat en holocauste, i un colom o una tórtola, que s'oferia pel pecat; tot lo

qual era entregat al Sacerdot, qui tenia l'encarrec d'oferir-ho davant del Senyor, i de pregar per dita dona. En cas que aquesta fos pobre, presentaria dos tórtols o dos coloms, un en holocauste i pel pecat l'altre; i amb aquesta cerimònia la mare quedava purificada.

2.—*La Verge Sma. compleix la llei.* Es dedueix clarament de l'Evangeli segons S. Lluc (II, 22) que la Mare de Jesús, acompanyada de son Castíssim Espós, S. Josep, pas-

NÚRIA

El nom de la gemada vall té adscrit també el seu periòdic, com és *L'Estel de Núria*, que consta de 8 pàgines, de 25'1 × 17'7, i començà de sortir a Seu d'Urgell l'any 1918. No consta cada quan es publica. Preus: un any 2 pessetes; número solt 15 cèntims. Impremta a Seu d'Urgell.

la família. No ens facis passar ansia. Diga'ns-ho d'una vegada.

—I!... si, cosí,—un altre deia.

A l'ésser en el xampany, ja ningú va poder quantar més.

El senyor del... havia desat el dècim i no l'havia mirat més.

—Doncs us ho diré—va dir ell.—He tret 300.000 pessetes.

El content que ell sentia, creia que el sentirien tots els altres. Així s'ho figurava. Però tot va canviar. Va aplastar aquell afallerament, l'ansia i el tant esvalot d'alegria. Sabia greu a tothom. L'especte... uns es van tornar grocs, altres pàl·lids i altres blancs.

El senyor, aquest, quan va veure tot això va quedar fred, aterrat i fins va agafar por. La família volia veure el dècim. Una neboteta també en fre-dat li va dir:—Oncle, li faré un petó.

L'home va ensenyar el dècim d'un a un... amb por que si l'hi fessin malbé. Quan ja respirava perquè tocava mirar-lo el seu germà i a ell li sentia tota la confiança. Tota la concurrència seguia apesurada: contrariada.

El germà, del qual senyor, exclamà:

—Però què has fet! si aquest dècim és del sorteig passat.

De qui tenia la complerta confiança, d'ell va rebre el cop enorme, el desenyan més sentit.

I tot aquell contrariament de la família va esclatar en rialles i en burles.

Una dona no cabia en ella de contenta d'haver tret la rifa: pessetes, deu. Tota contenta va a cobrar-les. Les cobra. El venedor d'apuntacions li diu per comprar-ne d'altres. Ella ho fa amb el dessossec de l'emoció del content es gasta sis pessetes. El venedor quan les hi ha venudes, li diu, si no li dona res per ell. Ella li dona dues pessetes.

En el quelcom d'excitació i ja refredant-se, es deia:

—He tret la rifa.—I mirava les restes de ço que li quedava d'haver tret la rifa. Comença defallir-se la

contentació. I pensant... comprenia que per deu pessetes... havia dat massa al venedor. Havia tret la rifa i només de la rifa tenia dues pessetes. I tan alegre que estava ella. Ço de les dues pessetes... d'haver donat massa i per tot això s'havia posat tan alegre? Ja estava de ple mal humor. Haver tret la rifa i descontenta d'haver-la hagut. El cas començat, podríem seguir-lo amb un milió de pessetes i els resultats darien igual. Seguim-lo amb vint mil pessetes. La satisfacció és més marcada, l'alegria no s'acaba tan aviat, dura més; però després el record és més amarg.

Els afortunats es diuen i fan:

—A celebrar-ho! Són vint mil pessetes! “Vint mil pessetes!...”

L'arreglament de la casa i de les coses és important, la millora. Tot això que hem fet és notable. I ço que queda més notable, és que les vint mil pessetes ja no hi són. I com tornar tneir una quantitat, com aquella?

Com que l'alegria havia estat immensa, l'amargor, el mal humor és també superior en immensitat. Aquest és l'estat, en què es queda, de després d'un temps d'haver haguda la rifa. Tots els casos que jo m'he trobat, cap ha fallat el succeir desagradable. Tots sens deixar-ne ni un... si abans de la rifa anaven fent, després la reculada ha estat marcada. “Després d'una sort ben marcada” D'aquests casos... després queda que tot va malament i fins hi ha qui queda en la misèria. Doncs, molts senyors meus, dem-se per contents de no haver-la tret. Ha estat un bé. Perquè afigurem-se si un hom després... hagués caigut en la desgràcia, aquesta. Jo no desitjo aquesta mena de bé per ningú, sinó ço del veritable bé per tothom.

—2..

..maNyozes—

EMPORDÀ

BUTLLETÍ DE
L'ATENEU EMPORDANÈS

SUMARI

	Pàg.		Pàg.
Present i Cultura.	1	Després la memòria d'la llibre	12
Genet	2	Vibr.	13
Pàgines Recortes	3	Programa de Festa	14
Llibres	4	Novel·la	15
De Teatre	5	Novel·la	16
Teatre	6	Novel·la	17
		Novel·la	18
		Novel·la	19
		Novel·la	20

Any II - N.º 14

Carrer del Pi, 11 BARCELONA
Telèfon 34.99 A

Juny, 1919

CENTRES COMARCANS

Un dels més assenyalats de Barcelona és l'Ateneu Empordanès, el qual ha desplegat notables campanyes de cultura. D'ell tenim *Empordà*, butlletí que començà de publicar-se a Barcelona l'any 1918, mensual, de 12 pàgines mes les de cobertes, en color. Impremta de R. Duran i Alsina, c. Boqueria, 20.

PIN I SOLER

Josep Pin i Soler és mort.

Dilluns passat, dia 31 de gener, deixava d'existir aquest home que compta un nom tan enlairat en la literatura.

Era venerable: havia conegut els 85 anys de vida; i encara darrerament havia estrenat, fa cosa d'un mes, al Novetats una comèdia. Un exemplar d'aquells homes fermes que fins a l'últim moment serven la ploma activa.

Una altra figura ens deixa. A. C. S.

12. - EL BORINOT.

EPOCA III.—ANY II.—NUMERO 9

DIA 1 DE MAIG DE 1918

Duran i Bas, 9 principal = BARCELONA

JUNTA DIRECTIVA

La Asamblea de centros obreros

[illegible][illegible][illegible]

A nuestro Ángel le cubra el honor de acompañar ofreciendo humilde hospitalidad a los asambleístas todos, siendo nuestro solo deseo que la permanencia entre nosotros sea de su agrado.

Como el Círculo ha tomado tan activa parte en su organización, el Dr. August, Conducidor del artículo, el domingo, día 5 de corriente a las once de su mañana, dará una conferencia preparatoria en nuestro salón de actos, al que invitamos muy encarecidamente a nuestros conserjos, para dar muestra de nuestra vitalidad y una prueba de deferencia a tan ilustre Doctor.

El orden de los diferentes actos que celebrara la Asamblea serán:

El día 12 del corriente, por la mañana a las nueve y media, Recreación infantil, durante la hora destinada a los señores conculcantes nuestro dignísimo presidente señor Pineda, seguidamente pasará la Asamblea a constituirse en sesiones en las cuatro salas que a dichos efectos están preparadas. De diez a once, se reúnen las comisiones en el Salón de actos para acordar los conclusiones. A la una, tendrá lugar en el restaurant del Casino del Parque una comida de solidaridad entre los señores y señoras, y a las cuatro de la tarde, en la parroquia de Santa Ana, se celebrará la solemnidad social de clausura.

Estos son los actos susceptibles de multa a
cual que se celebrasen en el futuro.

Desarrollándose sobre los terrenos baldíos y muy de cuando en cuando que sean porciones buenas y prácticas para las labores.

L'AFICIÓ

Així que poden, els centres o societats de tota mena fan el seu periòdic. Per exemple el Círcol Barceloní d'Obrers de Sant Josep, del qual acompanyem una mostra del seu *Portaveu*, que començà de publicar-se a Barcelona, l'any 1917. Consta de 8 pàgines de 27'3 × 21'3. Porta el resum de la vida del centre i notes literàries. No duu cada quan surt ni nota de preus. Tipografia "Victoire", carrer d'Urgell, núm. 7, Barcelona. (Col. Perayre).

RENTANT

Dins el viver es reflexa el celatge.
La jove renta i ens mira passar
al fons blavís, on si es posa a picar
la roba, apar que tremoli el paisatge.

MASOVERA

Canta una noia a la masia blanca.
El cap al tard s'emplena de remor.
Canta una noia i mentre canta es tanca
dins la masia la cançó i l'amor.

LA FONT

Ets nada al fons de les muntanyes,
véns a brollar damunt els plans
i fas que et prenguin nostres mans
per refrescar-nos les entranyes.

Tu com la neu del cim ets freda,
 dus a la gorja un poc d'esglai,
 prens la mirada de l'espai
 i tens un doll fi com la seda.

En ton jaient de molsa clara,
voltat de joncs i de cascalls,
abeures egües i cavalls,
A quina set fóres avara?

Vindr  a besar ta cabellera,
haurà una trena a cada mà
on l'aigua l'or del sol fondr 
per fer-m'hi veure el blau darrera.

Quan en la fosca i en l'oblit
sola et veuràs, després, fontana,
els estels dins ta clariana
caminaran tota la nit.

FIDEL S. RIU DALMAU (1).

(1) Del llibre que acaba de sortir:
"Terra Amorosa".
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

acaba de ser
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Olot. — Campanar de l'església de Nostra Senyora del Tura.

Clixè E. Morer.

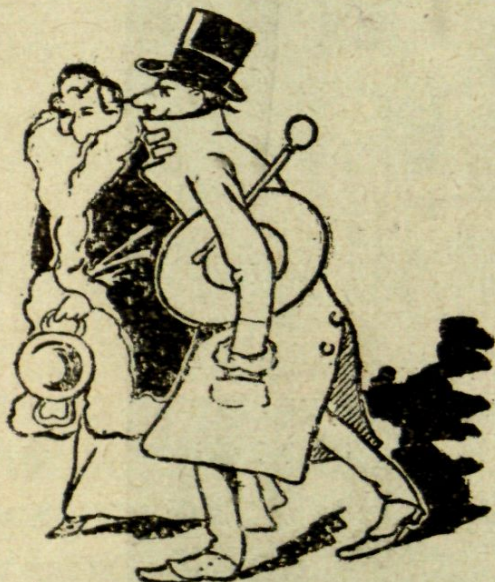

PERIODICH SUBSTANCIE

LITERARI Y CULINARI, AB NINOTS PICANTS

Sortirà cada diumenge y's vendrà per tot arreu a 50 cèntims. - Després dels vendràs: Hospital, 21 y 22

Direcció y Administració: Entrant a càrrec la primera jornada, ha aconseguit, amb el seu paper, perquè no acostumem a fer "timos". Els donants y billetes del Banc d'Espanya són certificats en certa certificació d'Administració. - NÚMEROS ATRASSATS: 25 cèntims.

Valcs magatzem d'amar a veure «Els Pirineus» sense per d'encapçalament

LA SALSA

De vegades l'humorisme satíric no passava de salsa clara; de vegades duia tall i tot, com per exemple *La Perdiu ab salsa*, de tamany de 32'2 x 21'7. Periòdic aparegut a Barcelona pel gener de 1902. Setmanari preferentment satíric, de partits polítics i de "personalitats". Conrea la caricatura i la paròdia. Tira especialment contra el "Cu-cut!" i "La Veu". Es de tendències lliures, d'"esquerra". Consta de 8 pàgines. El número que tenim a la vista és tirat sobre paper d'es-trassa. Sortia els diumenges. Preus:

10 cèntims. No hi havia subscripció. Diu: "No s'admeten subscripcions perquè no acostumem a fer "timos". Impremta de Francesc Badia, carrer Dr. Dou, 14, Barcelona.

LES ETAPES LITERARIES

NOCTURN

Mireu com fuig la llum...

El dolç fullatge és tot ple de ressons i de misteri...
L'aigua del llac misteriós és quieta...
I l'aroma dels lliris, infinita,
sembla un núvol d'encens.

Els estels pengen com llànties funerals, i els raigs de lluna s'endinsen lentament a dins de l'aigua.

Al mig del bosc, mig recoberta d'aura,
brilla amb son marbre resplendent l'estàtua...
Sembla talment una visió del somni;
sembla talment la Verge de les ombres.
Al mig del bosc, mig recoberta d'aura
sembla feta d'harmoniques frisanques
que sortint d'algun orga nuvolosa
s'haguessin convertit en cos.

Les fulles la tapen tendrament; són com la vesta nupcial d'alguna dona. Semblen besos que cobreixen la pell. Són com les aigües que cobreixen la molca de les roques.

I entre elles llança sos destells.

Silenci,
pau i misteri en son entorn.

Els arbres semblen amics placèvolos que somniïn;
les flors semblen cançons.

La lluna brilla com mai l'he vist brillar, damunt de l'aigua.

El dolç fullatge es mou amb sorolls tendres;
l'aigua del llac mormola;

Els arbres branden ses testes sorolloses com campanes...
L'estàtua pren vida i s'agenolla,
i entre el misteri sacrosant tot prega.

XAVIER VIURA (*).

(*) Publicat a "Joventut", 24 maig de 1900.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

IMP. ALTÉS.

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Pintura i Decoració
FRANCESC FERRER. Aragó, 193

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.— Viladomat, 52.-Barcelona.

.. PINTURA de Cotxes i Autos
Joan Mir.—Villarroel, 126

Tallers Castellanas. Escultura religiosa.— Balmes, 123. T. 2318 G.

Ferros artístics, especialitat amb els encàrrecs. JOSEP FLÓ. Aragó 277

Tenyits, rentats i aprestos. C. de Cent, 319. (Ssal., E. Granados 64)

TINTORERIA CATALONIA. Tenyits i rentats econòmics. Aragó, 339

Tenyits electre-químics i rentats en sec.—E. Granados, 141

Electricitat. CARLES ROSELL
Calabria, 95. Telèfon 1592 H.

Instal·lacions, aigua, gas, electricitat i reparacions. G. TOMÀS Tallers 76

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑER.-Villarroel, 173 bis

Instal·lacions i reparacions elèctriques.—Roselló, 207. Telèf. 2989 G.

Reparació de tota classe màquines elèctriques. D. AGUELO. Aragó, 359

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

LA FIRA DEL BOSCH. — Juguines.
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Tapiceria, cortinatges i sillons confort. Consell de Cent, 336, baixos

CASA SIBECAS. Articles per a tots els Sports.—Aribau, núm. 35.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

Fàbr. Articles de pell i per a regal.
Perfum. M. OLLER. Casanova, 117

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda. — Menéndez P. 14

EL KRIC. Acc. i nov. per a Auto. a preus reduïts.—Aragó, 201

Recauxutatge Fort, el millor
E. Granados, 85. Telèf. 2853 G.

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

Esmolet i paraiguer, afinació de tota mena de tall. Bruch, núm. 71.

Bicicletes, Motors, Export
J. BENEDIT. Aragó, 270

BICICLETES I ACCESSORIS, nous i usats.
Creu Cuverta (prop Calàbria)

REPARACIÓ I LLOGUER DE BICICLETES.
J. Teixidor.—Carrer Rocafort, 29

L. RICART. Bicicletes, accessoris, major i detall.—Trafalgar, 41

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s.en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despaitx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

SALA PARÉS
Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - **BARCELONA**

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS
Quingles i Escaler
CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

FOTOGRAVATS

BICICLETES. Construcció i reparació,
i demés accessoris.—Bailen, 85.

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretes.—Diputació, 222, pral. 1.ª

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

Demaneu la faixa ELITE recomana-
da pel cos mèdic.—Via Laietana, 54

Venda d'ORTOPEDIA i articles
d'higiene maj. i det.—Provença, 195

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.—Barna.

Rellotgeria PAHISSA. Adob de re-
lloctges. Joies.—Mallorca, 330.—Barc.

Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.—P. Marquilló. Mallorca, 125

ESTORAS I CARPETS COCO.—Ll. Gibert.
P. Urquinaona, 8. Tel. 713 - S. P.

MOBLES (Fàbrica).—E. Dalmau
Plassos i comptat.—Mallorca, 178

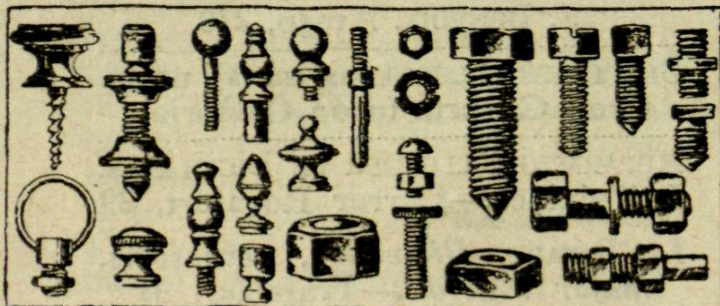
MOBLES D'ART.—Decoració y res-
tauració.—València, 281

Mobles de tots preus
Casa fundada en 1892.—Balmes, 70

NINES. Manufactura. Gran Assortit
Joaquim Costa, 21 (antes Ponent)

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

Especialitats «ELECTRO-WATT» Metalúrgiques
FRANCESC BELTRÁN
Carrer Muntaner, 7. - Teléfon 964-A.-Barcelona

Aparells per a llum a Vapors de Navegació i Mines.
Cargols de tota classe.
Decolletatge. — Peces especials.

res/172